

vonnis

RECHTBANK DEN HAAG

Team handel

zaaknummer / rolnummer: C/09/566626 / HA ZA 19-77

Vonnis van 3 juli 2019

in de zaak van

1. de vennootschap naar vreemd recht
VOLVO TRADEMARK HOLDING AKTIEBOLAG,
te Göteborg (Zweden),
2. de vennootschap naar vreemd recht
VOLVO LASTVAGNAR AKTIEBOLAG,
te Göteborg (Zweden),
eiseressen,
advocaat mr. J.A. Dullaart te Naaldwijk,

tegen

GTPS HOLLAND B.V.,
te Enschede,
gedaagde,
advocaat: voorheen: mr. J.M. Eringa; thans: geen advocaat.

1. De procedure

- 1.1. Eiseressen hebben gedaagde op 9 juli 2018 gedagvaard om te verschijnen voor deze rechtbank op de rolzitting van 16 januari 2019. Op laatstgenoemde datum heeft mr. Eringa zich voor gedaagde gesteld. Eiseressen hebben op 30 januari 2019 een akte overlegging producties ingediend.
- 1.2. Nadat de zaak enkele malen is aangehouden voor conclusie van antwoord, heeft mr. Eringa zich op 25 maart 2019 als advocaat van gedaagde onttrokken aan deze zaak. Eiseressen hebben vervolgens op 10 april 2019 verzocht om vonnis te wijzen en tevens een kostenspecificatie ex artikel 1019h Rv¹ overgelegd.
- 1.3. Tot slot is vonnis (nader) bepaald op heden.

2. De beoordeling

- 2.1. Eiseressen vorderen dat de rechtbank, bij uitvoerbaar bij voorraad te verklaren vonnis:

¹ Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering

-
- A) bepaalt dat zij door afgifte de beschikking krijgen over de door de deurwaarder in beslag genomen en in bewaring gegeven inbreukmakende producten zoals omschreven in de dagvaarding en gedaagde te gebieden de afgifte door de deurwaarder aan gedaagde toe te staan ter vernietiging van deze inbreukmakende producten op kosten van gedaagde;
 - B) gedaagde veroordeelt om aan eiseressen alle schade te vergoeden die zij heeft geleden en nog zal lijden als gevolg van de merkinbreuk door gedaagde, te vermeerderen met de wettelijke rente, één en ander nader op te maken bij staat en te vereffenen volgens de wet;
 - C) gedaagde veroordeelt tot betaling aan eiseressen binnen 5 dagen na betekening van dit vonnis van de volledige door eiseressen gemaakte proceskosten ex artikel 1019h Rv, vermeerderd met de nakosten, één en ander te vermeerderen met de wettelijke rente met ingang van 14 dagen na de betekening van dit vonnis tot de dag van volledige voldoening.

2.2. Eiseressen leggen aan hun vorderingen ten grondslag dat gedaagde inbreuk maakt op hun in de dagvaarding nader omschreven rechten op het Uniewoordmerk en het Uniewoord/beeldmerk VOLVO, waarvan eiseres sub 1 merkhoudster is en eiseres sub 2 (sub)licentienemer. Gedaagde heeft inbreuk gemaakt op deze merkrechten door het, zonder toestemming van eiseressen, aanbieden en verhandelen van oliefilters voorzien van deze merken zodat sprake is van merkinbreuk op grond van artikel 9 lid 2 sub a UMVo². Eiseressen hebben beslag tot afgifte gelegd op de voorraad inbreukmakende oliefilters, die nader zijn omschreven in de dagvaarding. Door dit inbreukmakend handelen hebben eiseressen schade geleden. Gedaagde is aansprakelijk voor de vergoeding daarvan.

2.3. Deze rechtbank is internationaal en relatief bevoegd om van de onderhavige vorderingen kennis te nemen, omdat de vorderingen betrekking hebben op inbreuk op Uniemerken en gedaagde gevestigd is in Nederland (artikel 123 lid 1 in verbinding met artikel 124 onder a en 125 lid 1 UMVo in verbinding met artikel 3 van de Uitvoeringswet EG-verordening inzake het Gemeenschapsmerk).

2.4. Gelet op de onweersproken stellingen van eiseressen is er naar het oordeel van de rechtbank sprake van inbreuk op de aan eiseres sub 1 toekomende, in de dagvaarding onder randnummer 11 beschreven, Uniemarkrechten door gedaagde en kan worden vastgesteld dat eiseressen schade hebben geleden door die merkinbreuk. De stellingen van eiseressen kunnen het gevorderde dragen en zijn door gedaagde niet weersproken. Het gevorderde wordt daarom toegewezen, met inachtneming van het navolgende.

2.5. In onderdeel A van hun vordering, vorderen eiseressen afgifte van de in beslag genomen en volgens hun stellingen inbreukmakende oliefilters aan *gedaagde*. De rechtbank gaat er van uit dat bedoeld is te vorderen afgifte aan *eiseressen* en geen teruggave door de bewaarder aan gedaagde. In het licht van (a) de ook in onderdeel A opgenomen vordering om "te bepalen dat [eiseressen] door afgifte de beschikking krijgen over de door de deurwaarder in beslag genomen en in bewaring gegeven" oliefilters, (b) de stelling in het lichaam van de dagvaarding dat die oliefilters imitatiewaren zijn waarmee merkinbreuk wordt gemaakt en (c) het beslag tot afgifte dat op die oliefilters rust, moet het ook voor

² Verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2017 inzake het Uniemark

gedaagde zonder meer duidelijk zijn geweest dat bedoeld is te vorderen afgifte aan eiseressen. De rechtbank zal de vordering dan ook aldus opvatten en toewijzen.

2.6. De bepaling dat gedaagde de kosten van de vernietiging draagt, is slechts toewijsbaar voor zover het gaat om redelijke kosten voor die vernietiging, die eiseressen voor de vernietiging aan gedaagde dienen op te geven.

2.7. Gedaagde zal als de in het ongelijk gestelde partij worden veroordeeld in de kosten van deze procedure. Eiseressen maken aanspraak op vergoeding van de proceskosten op de voet van artikel 1019h Rv. Ter onderbouwing hebben eiseressen op 10 april 2019 een specificatie van de proceskosten in het geding gebracht, die optelt tot – naar zij in de begeleidende brief stellen – een bedrag van € 5.000,-.

2.8. Een vergoeding van proceskosten in de zin van artikel 1019h Rv is alleen toewijsbaar als de kosten zo tijdig zijn opgegeven en gespecificeerd dat de wederpartij zich daartegen naar behoren kan verweren³. In deze zaak hebben eiseressen in de dagvaarding gesteld dat zij op dat moment € 4.000,- proceskosten hadden gemaakt. Een specificatie van dat bedrag hebben zij op 10 april 2019, nadat de advocaat van gedaagde zich op 25 maart 2019 aan de zaak had onttrokken, in het geding gebracht. In het formulier waarmee de kostenopgave ter rolle is ingediend, hebben eiseressen vermeld dat gedaagde is geïnformeerd, zodat de rechtbank er van uit mag gaan dat de overgelegde kostenspecificatie en begeleidende brief ook bij gedaagde bekend is geworden. Dit heeft er echter niet toe geleid dat gedaagde alsnog een andere advocaat heeft aangezocht die zich voor haar heeft gesteld. Daarmee heeft zij het recht laten varen om in deze procedure verweer te voeren tegen de opgegeven kosten (waarvan het overgrote deel van het bedrag al in de dagvaarding is vermeld) en/of tegen (gebreken in) de specificatie daarvan. Daarmee wijkt deze zaak af van de situatie die zich voordoet in verstekzaken, wanneer onduidelijk is of de gedaagde partij met de proceskosten en de specificatie daarvan bekend is geraakt en dientengevolge ook onduidelijk is of gedaagde zich zou hebben gesteld om verweer te voeren tegen de proceskostenvordering bij bekendheid met de hoogte en specificatie daarvan⁴. De rechtbank ziet in de omstandigheden van dit geval dan ook geen aanleiding om te oordelen dat gedaagde zich niet naar behoren heeft kunnen verweren tegen de opgegeven kosten. Er is om die reden geen grond om de kosten te begroten op basis van het liquidatietarief.

2.9. De rechtbank merkt de onderhavige zaak aan als een eenvoudige zaak in de zin van de Indicatie tarieven in IE-zaken, waarvoor een indicatie tarief van € 8.000,- geldt. Nu in deze zaak na de dagvaarding geen conclusie van antwoord is genomen en geen zitting is gehouden en daar geen reactie op het verweer voor voorbereid moest worden, acht de rechtbank ambtshalve de helft van dat indicatie tarief, € 4.000,-, redelijk en evenredig. Dit bedrag zal worden vermeerderd met € 639,- aan griffierecht en € 98,01 aan deurwaarderskosten, waarmee de proceskostenveroordeling in totaal € 4.737,01 bedraagt. De wettelijke rente over de proceskosten wordt toegewezen op na te melden wijze.

³ HR 30 mei 2008, ECLI:NL:HR:2008:BC2153 (Endstra)

⁴ Vgl. V.zr. Rechtbank Den Haag 25 juli 2018, ECLI:NL:RBDHA:2018:9147 en Hof Den Haag 22 februari 2011, IEPT20110222

2.10. Voor (separate) veroordeling in de nakosten bestaat geen grond, nu de kostenveroordeling ook voor deze nakosten een executoriale titel oplevert⁵. De rechtbank zal deze nakosten begroten conform het liquidatietarief ter zake.

3. De beslissing

De rechtbank

3.1. bepaalt dat eiseressen door afgifte de beschikking krijgen over de door de deurwaarder in beslag genomen en in bewaring gegeven inbreukmakende producten zoals in de dagvaarding is vermeld en gebiedt gedaagde de afgifte door de bewaarder aan eiseressen toe te staan ter vernietiging van deze inbreukmakende producten op kosten van gedaagde, indien en voor zover die kosten redelijk zijn en van te voren aan gedaagde zijn opgegeven;

3.2. veroordeelt gedaagde om aan eiseressen alle schade te vergoeden die zij hebben geleden en nog zullen lijden als gevolg van de in de dagvaarding omschreven merkinbreuk door gedaagde, te vermeerderen met de wettelijke rente, één en ander nader op te maken bij staat en te vereffenen volgens de wet;

3.3. veroordeelt gedaagde in de proceskosten, aan de zijde van eiseressen begroot op € 4.737,01 aan tot op heden gemaakte kosten, vermeerderd met de wettelijke rente over deze kosten als deze niet binnen veertien dagen na betekening van dit vonnis zijn voldaan en begroot op € 157,- aan nog te maken nakosten, te vermeerderen, onder de voorwaarde dat gedaagde niet binnen veertien dagen na aanschrijving aan het vonnis heeft voldaan en er vervolgens betekening van de uitspraak heeft plaatsgevonden, met een bedrag van € 82,-, te vermeerderen met de wettelijke rente over deze kosten als deze niet binnen veertien dagen na betekening van dit vonnis zijn voldaan;

3.4. verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad;

3.5. wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is gewezen door mr. F.M. Bus en in het openbaar uitgesproken op 3 juli 2019.

⁵ HR 19 maart 2010, ECLI:NL:HR:2010:BL1116

Voor grosse/arschrift

- 3 JULI 2019

De griffier,